

§ 153 tr. z. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti a napadený rozsudek v dotčené části výroku o vině, t. j. pokud nalézací soud v tom, že obžalovaná dala K. V. několik políčků, shledal jen skutkovou podstatu urážky skutkem podle § 312 tr. z., a důsledkem toho též ve výroku o trestu a ve výrocích souvisejících zrušiti jako zmatečný. Ve věci samé nebylo však lze rozhodnouti, poněvadž se nalézací soud se svého mylného právního stanoviska neobíral otázkou a nezjistil okolnosti rozhodné pro posouzení, zda jednání obžalované přivodilo K. V. ublížení na těle ve smyslu § 153 tr. z. Při tom je vycházeti z toho, že nutným předpokladem zločinu podle § 153 tr. z. je porušení tělesné neporušitelnosti, které již podle obecného významu pojmu »poškození na těle« vyžaduje jisté patologické změny v postižené části těla (srv. rozh. č. 4146 Sb. n. s.). S tohoto hlediska je závažný údaj svědka K. V., že měl červenou tvář a červené ucho, celý den ho bolela hlava, hučelo mu v pravém uchu a zvracel. Poněvadž se tím nalézací soud neobíral a neučinil potřebná skutková zjištění, bylo věc vrátiti soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl. Při tom mu bude dbáti pravo-
platného výroku o vině obžalované ve směru přestupku podle § 312 tr. z., spáchaného urážkou s l o v y.

Čís. 5731.

Nezachoval-li obchodník s radiotelefonními přístroji při přemístění přístroje za účelem jeho vyzkoušení zájemcem předpisy o vystavení dočasné potvrzenky, nejde ani u něho, ani po dobu zkušební lhůty u dočasného držitele (zákazníka) o přečin podle § 24, odst. 1 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n., nýbrž jen u obchodníka o přestupek trestný podle 6. odstavce tohoto paragrafu.

(Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 761/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 25. května 1936, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 24, odst. 1 zák. čís. 9/1924 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost, dovolávající se důvodů zmatečnosti čís. 5, 9 a), 10 § 281 tr. ř., jest oprávněna již pokud vytýká napadenému rozsudku zmatečnost podle čís. 5 § 281 tr. ř., a to neúplnost proto, že nepřihlíží ani k obhajobě stěžovatelově, ani k výpovědi svědka A. K., pokud se stěžovatel hájil tím, že svědek potvrdil, že si obžalovaný přivezl radiový přístroj, jenž byl dne 1. října 1935 zabaven četnictvem, dne 28. září 1935

od oprávněného obchodníka s radiovými přístroji A. K. na zkoušku a že A. K. jen nedopatřením zapomněl odevzdati stěžovateli zatímni potvrzenku, která by po dobu 14 dní nahrazovala předepsanou koncesi, a že se nalézací soud neobíral ani zprávou poštovního úřadu ve V., podle níž A. K. jest oprávněn vydati zájemcům zatímni stvrzenky a v tomto případě zapomněl připravenou stvrzenku odevzdati obžalovanému ihned s radiovým aparátem. Vytýkaná neúplnost rozsudku se týká skutečnosti pro posouzení věci závažné, neboť jak zrušovací soud vyslovil a blíže odůvodnil v rozhodnutí uveřejněném pod čís. 5520 Sb. n. s., zůstává přechovavatelem a koncesionářem přijímací stanice radiové, dané oprávněnou firmou zájemci na zkoušku, po dobu povolené zkoušky nebo do dřívějšího zakoupení přístroje, sama firma a zájemce je povinen opatřiti si řádnou koncesi teprve tehdy, když se stal vlastníkem přístroje, nebo když jej i po uplynutí zkušební lhůty nechal u sebe (podle rozsudkového zjištění byl přístroj stěžovateli zabaven již dne 1. října 1935, tedy ještě před uplynutím čtrnáctidenní zkušební lhůty, byl-li ovšem přístroj skutečně dodán na zkoušku). Nezachoval-li obchodník při přemístění přístroje za účelem jeho vyzkoušení zájemcem předpisy o vystavení dočasné potvrzenky, nejde ani u něho, ani po dobu zkušební lhůty u dočasného držitele (zákazníka) o přečin podle § 24, odst. 1 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n., ale o přestupek trestný jen u obchodníka podle 6. odstavce tohoto §.

Bylo proto zmateční stížnosti, aniž třeba se obíratí ostatními jejími vývody, již s tohoto hlediska vyhověti, napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Čís. 5732.

Důvod, proč je listivé jednání podle § 199 b) tr. zák. zločinem bez ohledu na výši škody, tkví v klamném uplatňování úřední autority vůči podváděnému, by — takto oklamán — vyhověl domnělé vůli vrchnosti.

(Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 901/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalované E. G. do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 26. června 1936, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 199 b) tr. z., potud, že zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197 a 199 b) tr. zák., jakož i ve výroku o trestu této obžalované jako zmatečný a uznal ji vinnou přestupkem podvodu podle § 461 (§ 197) tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatkem podle č. 10 § 281 tr. ř. je napadený rozsudek stížen potud, pokud ve jištěném jednání A. S. a stěžovatelky shledal skutkovou pod-